

РЕШЕНИЕ

№ 7370

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Елеонора Попова

Атанас Николов

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9327** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „О. К.“, [улица], представлявано от И. В. Т. - Управител, против РЕШЕНИЕ от 09.08.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 13-ти състав по НАХД № 1693/2020 г., с което е изменено Наказателно постановление № С21-ДНСК-2/09.01.2020 г., издадено от Заместник началник на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, с което на [фирма] на основание чл. 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ е наложена имуществена санкция в размер на 30 000.00 лв. за нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 1 вр. чл. 142, ал. 2 от ЗУТ, като е намален размерът на наложената имуществена санкция до сумата в размер на 5 000.00 лв.

Решението се обжалва, като неправилно и необосновано, постановено при нарушение на материалния закон. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени издаденото наказателно постановление. Претендират се разности. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява, представлява се от адв. Т. Д., който моли Съда да уважи депозираната касационна жалба,

претендира разноски съгласно представен списък.

Ответникът – Дирекция за национален строителен контрол, редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрисконсулт А., който моли Съда жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да остави в сила решението на Софийски районен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна СРС е установил, че [фирма] е дружество-консултант по смисъла на чл. 166 от ЗУТ, с право да извършва оценка на съответствие на инвестиционни проекти и/или строителен надзор, за което притежава Удостоверение № РК-0724/05.07.2017 г., издадено от ДНСК на основание чл. 166, ал. 2 от ЗУТ. Въз основа на сключен договор с [фирма], [фирма] е извършило предварителна оценка за съответствие на инвестиционен проект за строеж: „Сграда със смесено предназначение с офиси, търговски обекти, заведения за хранене, жилища, подземни и надземни гаражи и ограда“, находяща се в УПИ I-1311, 1249, 1309, кв. 504, м. „Д.-разширение“, Район „Искър“, Столична община /имот с идентификатор 68134.1504.2415 по кадастралната карта на [населено място]/, за което от негова страна е изготвен Комплексен доклад № ОС-3-Б-05/15.05.2019 г. Докладът, заедно с инвестиционния проект е бил внесен за одобрение в Столична община – Направление „Архитектура и градоустройство“ на 30.08.2019 г. Внесеният инвестиционен проект е бил одобрен на 30.08.2019 г., а на 05.09.2019 г. е било издадено Разрешение за строеж № 227/05.09.2019 г. от Главен архитект на Столична община. Строежът е трета категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗУТ и чл. 6, ал. 3, т. 2 от Наредба № 1/30.07.2003 г. за номенклатурата на видовете строежи.

Предвидената сграда в УПИ I-1311, 1249, 1309, съгласно одобрения инвестиционен проект, се състои от четири тела – А, В, С и D. С издадените на 07.08.2018 г. и 27.08.2019 г. визи за проектиране, които съгласно чл. 140, ал. 2 от ЗУТ, представляват копие /извадка/ от действащ Подробен устройствен план /РУП, одобрен със Заповед

№ РА50-422/01.06.2018 г./, с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него, и в съседните имоти, и с нанесени линии на застрояване и допустими височини, плътност и интензивност на застрояване и други изисквания, ако има такива. Като за Блок D, било предвидено двуетажно застрояване на магазини с височина до 10 м.

В чертеж разреза 2-2 и 2.2-2.2 на одобрения инвестиционен проект по Част „Архитектура“ за Блокове С и D е показан разрез на Блок D, в който било предвидено, че към съседния УПИ VII-1424 вместо двуетажно тяло с магазини следва да бъде развито триетажно тяло с открити паркинги и гаражи. Предвид установените нарушения, със Заповед № ДК-11-С-08/25.09.2019 г. на Началник на РДНСК е отменено Разрешение за строеж № 227/05.09.2019 г., издадено от Главен архитект на Столична община. От страна на контролните органи е установено, че [фирма] с Комплексен доклад № ОС-3-Б-05/15.05.2019 г. не е извършило реална проверка за съответствие на проекта с предвижданията на подробния устройствен план и правилата нормите за устройство на територията.

Нарушението е установено при извършена служебна проверка по реда на чл. 156 от ЗУТ, отразено в Констативен протокол № РС-Д.-3431-07-460/19.09.2019 г. на РДНСК С.. Въз основа на така изготвения констативен протокол на дружеството е съставен АУАН № С-21/18.11.2019 г., връчен на представляващото го лице на 18.11.2019 г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН от страна на [фирма] е депозирано възражение срещу издадения АУАН, което е прието от административнонаказващия орган за неоснователно. Въз основа на съставения АУАН е издадено НП № № С21-ДНСК-2/09.01.2020 г. от Заместник началник на ДНСК, с което на [фирма] на основание чл. 237, ал. 1, т. 6 вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ е наложена имуществена санкция в размер на 30 000.00 лв. за нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 1 и т. 2 вр. чл. 142, ал. 2, изр. първо от ЗУТ.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти, включително и съдебно-техническа експертиза. От правна страна, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност, съгласно представени по делото заповеди. Приел е, че АУАН и НП по форма и съдържание отговарят на законовите изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, включително и съдебно-техническата експертиза, въззивният съд е приел, че административнонаказващият орган е приложил правилно материалния закон, респективно, че [фирма] е извършило вмененото му нарушение по чл. 142, ал. 5, т. 1 и т. 2 вр. чл. 142, ал. 2, изр. първо от ЗУТ. Приел е, че в случая не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. По отношение на наложената санкция, въззивният съд е приел, че са налице предпоставките за приложение на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, предвид че с ДВ., бр. 16/2021 г. санкционната норма е изменена. В тази връзка е изменил наложената санкция от 30 000.00 лв. до минимума, предвиден в нормата – 5 000.00 лв.

Така постановеното решение е правилно и неоснователни се явяват възраженията, изложени в касационната жалба. Разпоредбите на чл. 142, ал. 5, т. 1 и т. 2 от ЗУТ, предвиждат, че оценката обхваща проверка за съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и правилата и нормативите за устройство на територията. Чл. 142, ал. 2, изр. първо от ЗУТ, определя, че идейният инвестиционен проект може да бъде основание за издаване на разрешение за строеж, ако за него е извършена предварителна оценка за съответствие с предвижданията на подробния устройствен план, с правилата и нормативите по устройство на територията, с изискванията към строежите съгласно нормативните актове за функционалност, транспортна достъпност, опазване на околната среда и здравната защита, както и за взаимната съгласуваност между отделните части на проекта, и е одобрен от органа по чл. 145. В тези случаи одобреният идеен проект служи и за възлагане на строеж по Закона за обществените поръчки. Следващите фази на проектиране се одобряват в хода на строителството преди извършване на съответните строително-монтажни работи и подлежат на оценка съгласно изискванията на ал. 5. Върху всяка част от инвестиционните проекти се вписва номерът на разрешението за строеж, към което се одобряват. В случая е установено по категоричен начин, че в процесния инвестиционен проект тези изисквания не са спазени, но въпреки това, [фирма], в качеството си на консултант по смисъла на чл. 166, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, е извършило оценка за съответствието му в нарушение на изискванията на чл. 142, ал. 5 от ЗУТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ /в приложимата редакция към момента на издаване на НП, ДВ., бр. 62/2020 г./, началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец, както следва: на лице, извършило оценка за съответствие на инвестиционен проект в нарушение на изискванията на чл. 142, ал. 5 и/или при упражняване на строителен надзор допуснало изпълнение на незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2 - в размер от 30 000 лв. до 150 000 лв. С последвалите изменения на нормата е определен размер на имуществената санкция в размер от 5 000 лв. до 50 000 лв., поради което правилно СРС е приложил чл. 3, ал. 2 от ЗАНН и е изменил наложената имуществена санкция в размер на 5 000.00 лв.

Неоснователни са възраженията на касатора за липса на компетентност на административнонаказващия орган. Безспорно се установява, че НП е издадено от компетентно длъжностно лице в кръга на упражняваните от него правомощия и съгласно представената по делото Заповед № РД-13-196/01.07.2019 г. на Началник на ДНСК, т.12.

Неоснователни са и оплакванията за нарушение на чл. 42, т. 2, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В АУАН и НП е посочено, че нарушението е извършено на 30.08.2019 г., когато [фирма] е депозирало в Направление „Архитектура и градоустройство“, Столична община комплексния доклад за предварителна оценка на съответствието на инвестиционния проект с основните изисквания към строежите за строеж: „Сграда със смесено предназначение с офиси, търговски обекти, заведения за хранене, жилища, подземни и надземни гаражи и ограда“.

Противно на възраженията на касатора, в мотивите си СРС е разгледал и анализирал както поотделно, така и в тяхната съвкупност събраните писмени и гласни доказателства, и въз основа на този анализ е изградил правните си изводи.

Правилно въззивният съд е приел, че не са налице предпоставките за приложение на

чл. 28 от ЗАНН. Изложените от него мотиви се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд Наказателно отделение, 13-ти състав е правилно и законосъобразно, и като такова следва да се остави в сила, а касационната жалба оставена без уважение.

От страна на ответника в настоящето производство е отправено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът в настоящия състав определя на 80.00 лв. съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 09.08.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав по НАХД № 1693/2020 г., с което е изменено Наказателно постановление № С21-ДНСК-2/09.01.2020 г., издадено от Заместник началник на Дирекция за национален строителен контрол, с което на [фирма] на основание чл. 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ е наложена имуществена санкция в размер на 30 000.00 лв. за нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 1 вр. чл. 142, ал. 2 от ЗУТ, като е намален размерът на наложената имуществена санкция до сумата в размер на 5 000.00 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „О. К.“, [улица], представлявано от И. В. Т. - Управител да заплати на Дирекция за национален строителен контрол сумата в размер на 80.00 лв. /осемдесет лева/ разноси.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.